

L'home discret

Encara me'n recordo de l'11 de Març de 2020 1 dia abans de la catàstrofe. Era dimecres i no en quedava al menjador. Ell veia a buscar-me i no parlava molt però estava bé saber que algú sempre et recollia. Vaig menjar i mirar la televisió; jo volia anar-me'n sol, però mai imaginaria que seria l'última vegada que m'aconiataria d'ell a la cantonada. La veritat que el meu avi era un home diferent. El recordo passejant amb les mans al darrere. Jo el mirava i deia: què estarà pensant.

Al juliol de 1934 va néixer Julià Estóvez. Alceida no saben molt d'ell però, pel que a mi m'han explicat, va començar a treballar des de ben petit al camp, fins i tot dormia allà. Les coses eren diferents, ell no tenia un referent com ara, el pare la mare la professora... Ell es va criar sol perquè la seva mare era portuguesa i no l'entenia molt bé. Quan tenia 2 o 3 anys va començar la Guerra Civil Espanyola i ell deia que recordava escoltar les bombes desde d'un bunker

34e JOCS FLORALS de Sant Boi 2022

(Narrativa)

Quan tenia l'edat es va anar a l'Àfrica a fer la mili allà va aprendre a llegir i a escriure.

Quan va tornar 2 anys després, la seva mare ja no hi era i tot era diferent. Després es va casar i va tenir tres fills dels quals 2 van morir. La cosa no anava bé i el nou orí va haver de donar-se'n a Barcelona a treballar.

Quan va tornar la seva dona havia tingut un accident de tràfic. Després es va casar amb la nova vídua i van tenir a la nova mare.

El 23 de març de 2020 Julio Estereez Almeida va morir per covid-19. Perso que va marxar de la mateixa manera que va viure, discretament i en solitud. Aquest relat vol ser un homenatge a tots els avis i àvies que van morir per covid-19 i no es van poder despedir dels seus.